

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริก ปีการศึกษา 2513 โดยจำแนกตามพื้นฐาน ความรู้เดิมเป็น 3 พวก คือ ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกศิลป์ และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ ได้ทำการเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนจากคะแนนแต่ละวิชาจำนวน 12 วิชา คือ ภาษาอังกฤษ 1 ภาษาไทย 1 คณิตศาสตร์ 1 หลักการบัญชี 1 การปกครองของไทย หลักการบริหารสำนักงาน ภาษาอังกฤษ 2 ภาษาไทย 2 คณิตศาสตร์ 2 หลักการบัญชี 2 วิทยาศาสตร์ทั่วไป และหลักเศรษฐศาสตร์ 2 กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างจากรายชื่อผู้เข้าสอบแต่ละวิชา โดยจำแนก ตามพื้นฐานความรู้เดิม โดยสุ่มตัวอย่างครั้งละวิชา กลุ่มละ 25 คน รวมวิชาละ 75 คน แล้วดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของ แต่ละกลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One - way Analysis of Variance) ได้ปรากฏว่านักศึกษาแต่ละกลุ่มมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนแตกต่างกัน ดำเนินการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยแต่ละคู่ด้วยวิธีของคันทัน (Duncan's New Multiple Range Test) ทั้งนี้ใช้ระดับความมีนัยสำคัญ .05

ผลการวิจัย

1. โดยเฉลี่ยแล้ว นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริกที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 1 คณิตศาสตร์ 1 คณิตศาสตร์ 2 และวิทยาศาสตร์ทั่วไปแตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทั้ง 4 วิชาดังกล่าวแล้วไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้

ดังกล่าวแล้ว มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 คณิตศาสตร์ 1 คณิตศาสตร์ 2 และวิทยาศาสตร์ทั่วไปสูงสุด โดยที่นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย สายอาชีพ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนทั้ง 4 วิชานี้ต่ำสุด

2. โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริก ที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกัน มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย 1 และภาษาอังกฤษ 2 แยกต่างหากที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกศิลป์มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาไทย 1 และภาษาอังกฤษ 2 สูงสุด และนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ แผนกวิทยาศาสตร์กับประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาทั้งสองไม่แตกต่างกัน และมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาทั้งสองดังกล่าวแล้วต่ำสุด

3. โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริก ที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ แผนกวิทยาศาสตร์ ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกศิลป์ และประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชา หลักการบัญชี 1 การปกครองของไทย หลักการบริหารสำนักงาน ภาษาไทย 2 หลักการบัญชี 2 และหลักเศรษฐศาสตร์ 1 ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. โดยเฉลี่ยแล้วนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้แตกต่างกันมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 แยกต่างหาก ณ ระดับความมีนัยสำคัญ .05 โดยนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ต่างก็มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 1 สูงกว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ ซึ่งผลการวิจัยวิชานี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของวารณี นาคบุตร¹ ซึ่งพบว่านักเรียนประกาศนียบัตรประโยคครูประถมที่มีพื้นฐานรู้

¹วารณี นาคบุตร, งานชิ้นเดิม, น. 22 - 39.

ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่าสายอาชีพ

2. ข้อที่น่าสังเกตคือ นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกัน มีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนแตกต่างกัน 6 วิชา คือ ภาษาอังกฤษ 1 คณิตศาสตร์ 1 ภาษาไทย 1 ภาษาอังกฤษ 2 คณิตศาสตร์ 2 และวิทยาศาสตร์ทั่วไป วิชาดังกล่าวนี้เป็นวิชาที่นักศึกษาต้องอาศัยทักษะและพื้นฐานความรู้ระดับมัธยมศึกษา ส่วนอีก 6 วิชาที่นักศึกษาทั้ง 3 พวก มีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนไม่แตกต่างกัน คือ หลักการบัญชี 1 หลักการบัญชี 2 การปกครองของไทย หลักการบริหารสำนักงาน ภาษาไทย 2 และหลักเศรษฐศาสตร์ 1 เป็นวิชาที่นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ทุกระดับเริ่มศึกษาในชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริกเป็นส่วนใหญ่

3. การที่นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนต่ำกว่านักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ ในวิชาภาษาอังกฤษ 1 คณิตศาสตร์ 1 คณิตศาสตร์ 2 และวิทยาศาสตร์ทั่วไป อาจเป็นผลเนื่องมาจากความแตกต่างทางด้านระดับสติปัญญาของนักศึกษา เพราะการที่นักศึกษาเลือกเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทางสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ และแผนกศิลป์ ส่วนใหญ่จะมีระดับสติปัญญาสูงกว่าผู้ที่เลือกเรียนทางสายอาชีพ

ขอเสนอแนะ

1. ควรศึกษาและวิจัยหาสาเหตุที่มีผลให้นักศึกษาชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเกริกซึ่งมีพื้นฐานความรู้ประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลายต่างสาขากันมีสัมฤทธิ์ผลในการเรียนบางวิชาแตกต่างกันทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรตลอดจนการเรียนการสอน

2. ทางวิทยาลัยเกริกควรจัดหลักสูตรวิชาพื้นฐานให้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกันได้ศึกษาเฉพาะวิชาที่ยังไม่มีในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษา ทั้งนี้เพื่อขจัดปัญหาความแตกต่างเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน เช่น นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญแผนกวิทยาศาสตร์ ไม่ควรจัดให้เรียนวิชาทางคานวิทยาศาสตร์ แต่ควรจัดให้เรียนวิชาคานอื่นแทน

3. เพื่อให้สนองต่อความถนัดและความสนใจของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาต่อในสถาบันชั้นอุดมศึกษาทุกแห่งทั้งของเอกชนและของรัฐบาล ควรใช้ข้อสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) เป็นข้อสอบคัดเลือก

4. กระทรวงศึกษาธิการควรปรับปรุงหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาให้นักเรียนได้มีโอกาสเลือกเรียนตามความถนัดและความสนใจ เพื่อจะได้เลือกศึกษาวิชาชีพในระดับอุดมศึกษาได้ตามความถนัด และจะขจัดปัญหานักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ต่างกันมาเรียนวิชาชีพอย่างเดียวกัน ในระดับอุดมศึกษาได้

5. ควรทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายต่างกันในมหาวิทยาลัย วิทยาลัยเอกชน และสถาบันการศึกษาทุกแห่งทั่วประเทศ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาที่จะเข้าศึกษาในสถาบันชั้นอุดมศึกษา ทั้งยังเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรและวิธีการเรียนการสอนในแต่ละสาขาวิชา.